

1. Pasakotojai veugio vienapasmis ~~vertinimo~~ reikiavus.

2. Siučetas nėkun uvedota.

3. Pasakojama labai išskirtinė, puikytinių neižyminių išvykių, nėštumai šeimyniniai elementai.

"Vagis"

q1 Jeugio Savieckio noveli "Vagis" laigiamu nuklietai, lithuaniškai. Vaikas požiūto neįmanomaus ilgesių, gailestęs. Kodėl?

Ai jam gaila paleisto vagies, ar paties savo? Šio

Nelop reboninio klasicino atsakymas glaudi velsiuame raičio elgesyje.

Vagis buvo nėl supačtas, kačias, "šio fakto jis manauja-
uo". Jis jauciasi padangs savo, vardinai, atliko savo
paueigs. Paskutiniu salinys: "Yauli liek valios turbos
valios ateicrai", atsklidžia, kad šis išvyki būs gero
nuosintžios, gerai iudžios ateičių padžia. Ys litoš perci,

Y. Savieckis ~~ta~~ toliai noveli pabaiga nus. prigamia:

"Jis pradumojo, kelia, kad ne viskas yra taip, kaip įi-
pirmo žvilgsnio atrodo. Kūstolinio gailestio šviesios jūros -
Apie lig.
Eta?
Kriouja, nėkun aurolije nua tarp. požiūrių. Paminta,
kad "menatys didesnis, misteigis, pojuto siame dang buangas."

Misterijo - dienos žiama, lurianas vaizduojamas
baigti ~~baigti~~, ~~spėjoti~~ biblios situacijos, tiki Seilimo ~~ot~~
dalykli puerioli, kad vaikui visas šis išvyki atrodi ~~ot~~?
Kaip diams ~~ot~~ vaidumas), tačiau paleiko ~~ot~~ dang gau ~~as~~
ispūdžius, "dang buangas". Taigi navelci "vagis" ~~intespalaičia~~
eskigija dangiai pausme reikiavus.

"Kova"

Ką apsalynas salo ope žmogaus prigimti aukš-

Ciklas, baletas, kruzas, filmai, manuelei, autenti-
uolatinių Y. Savieckio priozos įvaizdžiai. Siame gyvenimo
spėjimelyje žmogus negali nei paleisti, nei atsisiegti
savo vaikmenis, kodėl dasinai pats žiūri į ją su ~~karbano~~?
ironiye, kaip į pasalinius komodijos. Siame ~~kuriamo?~~ vaikas, Nelop.
Kuris vaidiuva "suanguijy žmonius colg"? Kickiemas žmogus
gyvenime neiijoje kandy galbt uoridamas pastipri savo
"jaucius, violium isgyvomiu". Taip elgiasi ir vaikas, jis
slepia savo relatinum. Pazintojęs liter aspedikai, ~~at~~ qz

Buangyt
apib.

ls apsalynas
salio lyje
zmogaus
pripinti ~~ot~~
gyvenimus?

Y. Savickis vaizduojo žmogų menigą, nesugebauti atsišperti pagundomus. Sipnavauslumas, dūvėdžius, kai ~~tos~~
savybės, kurios lydi žmogą visę gyvenimą. Žmogus būtų užsidėti dumelio būtybė, libidinosis, kuris nėra
lo upastebėti. (tėvas, "manauha", vaikas).

Knygos apibendrinimas

1. Savickio knybai daži poreikių kultas, liuras, visuomenių lietuvių kultūra ir, žiūroma, platus valstybiškas oblikas, nėra to gyvenimo patirkis, todėl nouselei teatrališkos, literatūrinių, filmų, gyvenimui vaizduojanamai kaip spektaklis, „klaunų cirkus“.

2. Krynuja psichologinius, moralinius, egzistencinius problemas.

Raiylojo poziūtinės žmogų dažnai slaptiškos, perdestriu, gyvenimas atrodo nugailestingas, absurdinis.

3. Personazai valdomi nūmepjamo būrimo arba priginties impulsu, todėl apibūdinami kaip kaulieriai, manaučiai, aktoriai, atliekantys gyvenimo priekyje raiodmenys. Kartais yra veikijai-veiduotiniai, jų bėkiniuose savanandžiuose, kai parolotojas juos rečiau manaučiai.

4. Savickiui būdinga moderni paroliginė manieka. Yra išyklas

ir veikijas parolotojas žvelgiant į šalies, manaučiai, augstante laukianti paroliginio pozicijas ir stebeti, kaip jaučiasi personažas už prastomis aplinkybėmis. Dėl to paroliginės skylos ir fragmentus, nura vienaprasmo vertinimo, o išklaus posolotojo pozicijos.

5. Paroliginės itin glaudžios, labauškes, tik vienu lūke detale informuojama apie veikijas, veiksmo aplinkybes, Todėl manaučiai olaugiai prasmui, svaidi potestu.

6. Telstuose gausa kultūros, literatūros ženklų, kauptaučinių žodžių, svedomybės. Rašytojas augsta žairių nekilkinis debatinis, gretinimais, kai yra jis aiuntuojasi ir intelektualus slaptystoje.

7.

Neoromantika

2008
11 08

① Si sėvola vėlvojamo apibūdinanti III-IV dešimtmecio pozicijai (S. Nėris, J. Aistis, A. Mieliūn, B. Braždžionis) jie nurodant yra bei. bet juos jungi faulishumo, modernumo, katalikiškų principų, iolėjős.